52

ЗА ХРИСТОВОТО ВЪЗНЕСЕНИЕ. ЗА СЛИЗАНЕТО НА СВЕТИЯ ДУХ И ЗА ОСНОВАВАНЕТО НА ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА

В продължение на 40 дни Господ Иисус Христос се явявал на апостолите. Той им припомнял това, на което ги бил учил порано, и говорел за Божието царство. Обещал им, че ще прати друг Утешител – Светия Дух. Заповядал апостолите да обходят целия свят, да проповядват Евангелието[1] на всички народи и да кръщават повярвалите в името на Отца и Сина, и Светия Дух.

В 40-ия ден от Възкресението Си Христос отвел Своите ученици на Елеонската планина. Там ги благословил и пред очите им **се издигнал в небето[2].** Безплътните сили тържествено славели Господа. Два Ангела в белоснежни одежди утешили апостолите, че ще настъпи ден, в който Христос отново ще дойде на земята и тогава ще бъде видян от всички в пълна Божествена слава.

Христовото възнасяне на небето Църквата чества на големия празник Възнесение Господне

След като Спасителят се възнесъл, учениците Му се върнали в град Йерусалим. Те очаквали обещания Утешител – Светия Дух, и заедно с Божията Майка и с жените мироносици се молели единодушно.

На сутринта на 50-ия ден от Христовото Възкресение, когато по обичая си всички били събрани на съвместна молитва, внезапно от небето се разнесъл шум, сякаш от силен вятър. **Над Пресвета Богородица и Господните ученици се спуснали огнени езици и ги изпълнили със Свети Дух.** Апостолите получили Дух Свети и започнали да говорят различни езици, които по-рано не знаели. Чрез тях те благовестили на всички събрали се хора радостната вест за Изкуплението. Народът се удивлявал на великото чудо. Апостол Петър проповядвал така вдъхновено, че само от проповедта му в един ден повярвали в Христа и се кръстили около 3 000 души.

Петдесетият ден от Христовото Възкресение е ден на основаване на Христовата Църква. Тя е събрание на всички православно вярващи в Христос[3] като в Бог и Изкупител.

Основаването на Църквата се празнува на празника Петдесетница, наричан още Ден на Пресветата Троица[4].

53

1. **Да проповядват Евангелието** – проповядване на евангелската (блага) вест за това, че Бог се е въплътил и с кръстните Си страдания е изкупил човешкия род от греха и смъртта.
2. **Издигнал се в небето** – Божественият Изкупител се издигнал в небето с човешко тяло и душа. Така завършило Неговото спасително дело. **На Кръста** Христос претърпял мъки заради греховете на хората и ги изкупил от наказанието. После, **при Възкресението**, Той с Божествената Си сила обновил човешкото тяло и го направил безсмъртно, каквото било някога – преди първия грях. **При Възнесението** Си Спаси-

телят въздигнал обновеното човешко естество до Бога Първотвореца. Виж снимка № 28 (с. 199) – мястото, от което Спасителят се възнесъл.
3. **Православно вярващи в Христос** – вярващи в Христос по правилен, истинен начин.
4. **Ден на Пресветата Троица** – този ден се нарича така, защото тогава чрез слизането на Светия Дух пред хората се разкрило в достъпната за тях пълнота и Третото Лице на Пресветата Троица.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

В. Дълго време ли след Възкресението Си Спасителят се явявал пред Своите ученици?
О. 40 дни.
В. Какво им говорел през това време?
О. Припомнял им учението Си. Говорел им за Божието царство и ги подготвял за основаването на Църквата. Обещал им идването на Светия Дух и им заръчал да разпространяват Евангелието сред всички народи, като кръщават повярвалите в името на Отца и Сина и Светия Дух.
В. В кой ден след Възкресението Си Христос се издигнал в небето?
О. В 40-ия ден.
В. Как се нарича това събитие?
О. Нарича се Възнесение Господне.
В. Кои били свидетели на Христовото Възнесение?
О. Пресвета Богородица и апостолите.
В. Къде станало Възнесението?
О. На Елеонската планина.
В. Как станало то?
О. Господ Иисус Христос благословил учениците Си и започнал да се издига в небето с възприетите от Него човешко тяло и душа.
В. В Своето човешко или в Своето Божествено естество се възнесъл Спасителят?
О. В човешкото Си естество. Божеството е необхватно и неограничено. То винаги е било на небето и навсякъде другаде.
В. Кои се явили при Възнесението?
О. Явили се два Ангела.
В. Какво обещали те на апостолите?
О. Че Спасителят ще се върне пак на земята, но този път в слава.
В. Защо Възнесението на Спасителя е много важно за хората?
О. Защото с него завършило Христовото изкупително дело. Като

претърпял страдания на Кръста, Христос изкупил хората от греха. После, във Възкресението, Той обновил човешкото естество и го направил отново безсмъртно, каквото било преди първия грях. При Възнесението Си Той издигнал обновеното човешко естество до Бога Първотвореца.

В. Възпоменава ли Църквата Христовото възнасяне на небето?
О. В негова чест е празникът Възнесение Господне.

В. Къде отишли апостолите след Христовото Възнесение?
О. В град Йерусалим.

В. Какво правели те там?
О. Молели се единодушно и чакали обещания Утешител – Светия Дух.

В. Кога слязъл над Христовите ученици Светият Дух?
О. На 50-ия ден след Христовото Възкресение.

В. Как станало това?
О. Изведнъж от небето се разнесъл шум сякаш от силен вятър. Светият Дух във вид на огнени езици се спуснал над Пресвета Богородица и Господните ученици и ги изпълнил с Божествена благодат.

В. Какъв особен дар получили апостолите?
О. Дарът да говорят езици, които по-рано не знаели.

В. Защо Господ дал на апостолите такъв дар?
О. За да могат да проповядват на всички народи Евангелието на родната им реч.

В. Кой от апостолите започнал да проповядва за Христа веднага след идването на Светия Дух?
О. Апостол Петър.

В. На много хора ли въздействала проповедта му?
О. Вдъхновени от нея, още същия ден се кръстили около 3 000 души и станали членове на Христовата Църква.

В. Какво представлява Христовата Църква?
О. Тя е събрание от всички правилно вярващи в Христос като в Бог и Спасител.

В. Как се нарича църковният празник, в който се възпоменава слизането на Светия Дух над Пресвета Богородица и апостолите и основаването на Христовата Църква?
О. Нарича се Петдесетница или Ден на Пресветата Троица.

Мили деца,

Днес научихте за основаването на Христовата Църква. Сега ще узнаете притча за спасението в Христовата Църква:

Живял един човек, който искал да се спаси, но това дело му изглеждало трудно и той често унивал. Веднъж, когато бил съкрушен, му се присънил такъв сън:

Човекът стоял пред широка река — черна и смрадна[1]. В нея имало множество хора. Някои от тях излизали от водата, а други с наслада се гмуркали вътре. По повърхността плували лодки. Управлявали ги младежи със светли лица и сияйни одежди. Те помагали на устремените към брега да напуснат реката.

Край реката се разстилала тучна ливада. Сред нея се издигала величествена бяла сграда. Хората влизали в сградата и излизали измити, с нови и чисти премени. После поемали по един път. В началото той бил равен, но скоро се устремявал към върха на стръмна планина. Пътят бил труден: ту се изпречвали канари, ту го пресичали урви. Встрани често се виждали сгради, подобни на бялата къща от равнината. В тях хората си почивали, подкрепяли се и с нови сили тръгвали нагоре. По пътя различни зверове и гадини нападали пътниците. Връхлитали жилещи насекоми, в краката пълзели змии и хищници тракали зъби. Хората се борели с тях.

Някои се отказвали от борбата и поемали по обратния път, надолу. Никой не им пречел и те бързо достигали до реката. Потапяли се в нея, а тя ги понасяла надолу и се изливала в бездна.

Тези пък, които продължавали нагоре по пътя, получавали чудна утеха. Те стигали плато[2] с красиви цветя. Краят на пътя се губел в сияние. Пътниците влизали в него и повече не се виждали.

— Какво означава това? — учудил се човекът.

Благ и добър глас му отвърнал:

— Това е притчата за спасението. Нали знаеш, че в притчите чрез измислени образи Господ открива на хората важни неща?

— А как да разбера тази притча? — попитал човекът.

— Ето така — казал гласът. — След като Адам и Ева сториха грях, човешкото естество стана склонно към злото. Затова най-напред ти видя черната, смрадна река на греха. Устремените към брега искат да се спасят. Светозарните младежи са Божиите Ангели. Бялата сграда е храм на Христовата Църква. В нея хората се кръщават и се освобождават от всичките грехове, които са сторили дотогава. Обновени и чисти, християните поемат по спасителния път. Той не е лесен. Канарите и урвите са житейските трудности. Сградите по пътя са църковните храмове. В тях се извършват тайнствата на Църквата, а те подкрепят хората с Божествена сила. Връхлитащите зверове и гадини са дяволските слуги — бесовете. С тях трябва да се води постоянна борба. Които се отказват от борбата, се връщат към греха и той ги отвежда до адската бездна. Които пък се сражават, достигат до мирен и радостен край. Него ти не видя, понеже там земният път свършва и започва небесният.

Такава е притчата за спасението, а ти не унивай! Сражавай се смело с греховните страсти, черпи сили от Църквата и върви все напред! Там е щастливият край.

И вие, дечица, тръгнете по пътя. Макар че е труден, той води до Бога, а в Него е пълната радост на вечен прекрасен живот.

---

1. **Смрадна** — миришеща лошо.
2. **Плато** — планински хълм с равна най-висока част.